

Milinko Šaranović – Biografija

Rođen je 14. oktobra 1929. godine u selu Potkraj, kod Danilovgrada, gdje je završio osnovnu školu. Školovanje je prekinuo u toku rata zbog aktivnog učešća u NOB-u, od 1943. godine. Srednju tehničku školu – Elektrotehnički odsjek završio je u Titogradu. Diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu, Odsjek za energetiku, 1956. godine, gdje je i doktorirao 1970. godine.

Po završetku fakulteta radio je do 1963. godine u Zajednici elektroprivrede Crne Gore. Bio je rukovodilac službe za studije i izgradnju, a zatim tehnički direktor Zajednice.

Učestvovao je u različitim projektima iz oblasti elektroenergetike Crne Gore i Jugoslavije. Radi usavršavanja, boravio je više mjeseci u inostranstvu. Na Tehničkom fakultetu u Titogradu biran je za docenta (1963), za vanrednog (1970) i redovnog profesora (1978) za predmet Osnovi elektrotehnike.

U tri navrata bio je prodekan, a od 1971. do 1973. godine dekan Tehničkog fakulteta. Obavljao je funkciju prorektora (1976–1980) i rektora (1982–1986) Univerziteta „Veljko Vlahović“.

Bio je predsjednik Predsjedništva Zajednice univerziteta Jugoslavije i član Stalnog komiteta konferencije rektora Evrope kada je dobio Plaketu i Povelje ZUJ-a. Kao predstavnik ZUJ-a bio je član Saveznog komiteta za nauku, tehnologiju i informatiku.

Kao rektor Univerziteta razvio je saradnju sa Univerzitetom Lomonosov u Moskvi, Univerzitetom u Bariju, sa Univerzitetom u Karlsruheu i Univerzitetom u Rostovu na Donu. Redovni je član Inženjerske akademije Jugoslavije od njenog osnivanja 1998. godine. Član je redakcija nekoliko naučnih i stručnih časopisa.

Predmet njegovog naučnog interesovanja je teorijska elektromagnetika. Posebno su značajna njegova istraživanja u oblasti razvoja elektroenergetike, kako Crne Gore tako i Jugoslavije (Energetski potencijali Crne Gore i mogućnosti korišćenja, Razvoj osnovne 380 kV mreže Jugoslavije i Strategija razvoja energetike Jugoslavije do 2050. godine).

Odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem (1969) i Ordenom Republike sa srebrnim vijencem (1978), a dobitnik je i Zlatne plakete „Boris Kidrič“ (1962) i Plakete „Nikola Tesla“ (1985).

Najvažniji objavljeni radovi: O suštini fizičkih teorija Faradeja i Maksvela (1971); Elektrostatika (1973); Elektrokinetika (1973); Osnovi elektrotehnike II – Linearna električna kola (1981); Osnovi elektrotehnike I – Električno i magnetsko polje (1982, 1990); Odabrani radovi (2003); Hidroenergetski potencijali Crne Gore (koautorstvo) (2007); Vodni potencijali Crne Gore (koautorstvo) (2010).

Za vanrednog člana Crnogorske akademije nauka i umjetnosti izabran je 1. marta 1985. godine, a za redovnog 19. novembra 1993. godine.

Bio je sekretar Odjeljenja prirodnih nauka (1985–1995), generalni sekretar Crnogorske akademije nauka i umjetnosti (1995–2001). U 2002. godini obavljao je funkciju potpredsjednika Akademije.